

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/48/2015
Identifikačné číslo spisu:	5811010387
Dátum vydania rozhodnutia:	29.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5811010387.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 29. marca 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného U. U. a spol. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., spáchaného čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. o dovolaní obvineného U. U. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To 11/2015, z 12. marca 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného U. U. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T 122/2011, z 28. novembra 2014 bol obvinený U. U. v bodoch 1/ - 5/ uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., v bodoch 6/ - 13/ z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., v bodoch 14/, 16/ - 18/, 20/ - 26/, 28/ - 30/ z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., spoločne s obžalovaným F. N., v bodoch 15/, 19/, 27/ z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. spoločne s F. N., na tom skutkovom základe ako je to uvedené vo výrokovej časti prvostupňového rozsudku.

Obvinený U. U. bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 3, § 42 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., na spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T 64/2011, z 9. decembra 2011 a rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 2To 87/2012-322, z 23. mája 2012, vo výroku

o vine a celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uloženom obvinenému rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T 64/2009, z 15. decembra 2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obvinenému F. N. prvostupňový súd podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1, § 51 ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. súd uložil obvinenému povinnosť podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. je obvinený povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému U. U. povinnosť nahradiť poškodenej N. P. škodu vo výške 640 €.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených U. X., P. O., Ing. Q. N., U. O., P. T., F. W., Mgr. U. M., Mgr. P. M., Mgr. U. M., Y. C., Paed. U. H., Mgr. F. S., E. X., U. M., Mgr. U. C., Mgr. F. O., Mgr. Q. L., Mgr. U. C., Mgr. X. O., P. P., Mgr. U. T. odkázal s nárokom na náhradu na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku Okresného súdu Námestovo podal odvolanie U. U.. Krajský súd v Žiline na základe podaného odvolania obvineného podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste, týkajúcom sa obvineného U. U. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ho uznal vinným

I. v bodoch 1/ až 21/ z pokračovacieho trestného činu (zločinu) podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., spáchaného čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.,

II. bodoch 22/ až 30/ z pokračovacieho trestného činu (zločinu) podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., spáchaného čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

na tom skutkovom základe ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Obvinený U. U. podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 3, § 42 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. bol odsúdený na spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd zaradil obvineného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 41 ods. 3, § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/64/2011-289, zo dňa 09.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To/37/2012, zo dňa 23.05.2012, ktorým bol obvinený U. U. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, vo výroku o vine a celý výrok o treste ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti druhostupňovému rozsudku podal dovolanie obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne z

dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (19. mája 2015), ktoré doplnil podaním z 12. júna 2015 o dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., a ďalším podaním z 25. augusta 2015 o dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. b/, písm. e/ Tr. por.

V dovolaní z 19. mája 2015 uviedol, že nesúhlasí s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, nakoľko je presvedčený, že rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na nesprávnej právnej kvalifikácii skutkov ako pokračovacích zločinov podvodu spáchaných závažnejším spôsobom konania, čím je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Obvinený je toho názoru, že rozhodnutím súdu bol porušený zákon v jeho neprospech, bola použitá prísnejšia trestná sadzba. Obvinený trvá na tom, že nekonal žiadnym závažnejším spôsobom, a preto nemala byť použitá okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Aplikovanie závažnejšieho spôsobu konania vylučujú konkrétne znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Trestný čin podvodu je páchaný vždy na cudzom majetku a nie na osobe v omyle a cieľom páchatela teda nie je samotné klamanie inej osoby, ale klamanie s cieľom obohatenia sa spôsobením škody, t.j. úbytku na cudzom majetku. Súčasne vzhľadom na doslovné znenie § 138 Tr. zákona namietal aplikáciu „závažnejšieho spôsobu konania“ ako osobitného kvalifikačného znaku na viaceré čiastkové útoky, ktoré sa len podľa Trestného zákona spájajú do jedného konania ako pokračovací trestný čin a ďalej sa hmotnoprávne posudzujú ako jeden skutok. Skutočnosť, že obvinený naplnil niektorý z osobitných kvalifikačných pojmov, by mal súd vyjadriť vo výrokovvej časti rozsudku. Vo výroku napadnutého rozsudku absentuje vymedzenie resp. poukaz na konkrétne ustanovenie § 138 Tr. zákona, pre ktoré súd použil vyššiu trestnú sadzbu. Uložený spoločný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov považuje obvinený za neprimerane prísny.

V doplnenom dovolaní z 12. júna 2015 uviedol, že v dovolacom konaní uplatňuje aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Trvá na tom, že neprípustnosť analógie v trestnom práve vyplýva zo zásady „žaden trestný čin, žaden trest bez zákona“, a preto napadnuté rozhodnutie súdu, ktorým bol obvinenému uložený trest podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, ktoré skutky mali byť spáchané závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, práve čo do posúdenia „spáchania skutkov na viacerých osobách“ aplikuje opísanú neprípustnú analógiu. Všetky orgány verejnej moci sú povinné v pochybnostiach vykladať právne normy v prospech realizácie ústavou a medzinárodnými zmluvami garantovaných základných práv a slobôd.

V druhom doplnenom dovolaní z 25. augusta 2015 obvinený napísal, že namietá skutočnosť, že v predmetnej trestnej veci sp. zn. 4T/122/2011-858, rozsudkom z 28.11.2014 rozhodoval Okresný súd Námestovo v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Vandy Mikulášovej a členov senátu Ing. Petra Floreka a Ing. Daniely Válekovej a to napriek skutočnosti, že pred týmto rozhodovaním dňa 14.10.2014 v rovnakom zložení členov rozhodoval vo veci väzby obvineného. Postup a rozhodnutie o vzatí U. U. do väzby podľa jeho názoru nutne súvisel a viedol k tzv. prejudikovaniu viny v merite veci, a to predčasne a s predsudkami. Podľa názoru obvineného nedodržanie nestrannosti súdu je doložené aj tým, že bol vzatý clo väzby napriek tomu, že sa po prepustení z výkonu trestu 13.10.2014 sám dobrovoľne a riadne na rozhodovanie súdu o väzbe dostavil ďalšieho dňa 14.10.2014. Obvinený si ďalej myslí, že v rozhodovaní vo veci samej sa mal následne z rozhodovania senát vylúčiť z dôvodov podľa §31 ods. 1, ods. 2 a nasl. Trestného poriadku.

Obvinený vo všetkých 3 podaniach navrhol, aby dovolací súd pre porušenie zákona v neprospech obvineného zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To 11/2015, z 12. marca 2015 a prikázal mu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K jednotlivým podaniam obvineného sa vyjadřila okresná prokurátorka v Námestove. K prvému podaniu obvineného uviedla, U. U. svoje dovolanie založil na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej pred odvolacím súdom. S jeho námietkami sa odvolací súd riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku. Podané dovolanie je nedôvodné a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline je správny a zákonný.

16. septembra 2015 prokurátorka vo vyjadrení k druhému dovolaniu napísala, že pokiaľ ide o dôvody

uvádzané v druhom doplnení dovolania, na základe ktorých sa odsúdený domáha zrušenia rozhodnutia odvolacieho súdu (vyslovenia, že bol porušený zákon), tak s týmto sa nemožno stotožniť, navrhla, aby dovolací súd dovolanie odmietol v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Zo spisového materiálu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že Krajský súd v Žiline rozsudkom, sp. zn. 3To 11/2015, z 12. marca 2015 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu v Dolnom Kubíne, sp. zn. 9T 11/2012, zo 16. júna 2015 - vo výroku o treste. Obvinený U. U. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obvinenému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výroky o trestoch viacerých rozsudkov týkajúcich sa obvineného a aj rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T 122/2011, z 28. novembra 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To 11/2015, z 12. marca 2015.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Obvinený v podanom odvolaní zo 7. januára 2015 (str. 883) - namietal zlú právnu kvalifikáciu konania v tom smere, že nekonal závažnejším spôsobom, a preto nemala byť použitá okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Objektom nebol útok voči osobám, ale snaha získať majetkový prospech a namietal výšku uloženého trestu. Z toho vyplýva, že tieto skutočnosti namietal aj v dovolaní z 19. mája 2015 a aj v dovolaní z 12. júna 2015, kde doplnil, že uplatňuje aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (aj keď skutočnosti ním uvádzané, nie je možné aplikovať na uvedený dovolací dôvod).

S poukazom na konštatované skutočnosti sa Najvyšší súd Slovenskej republiky uplatnenými námietkami, ktoré neboli uvedené v odvolaní, ale boli uvedené v dovolaní a napriek tomu, že obvinenému boli známe už v pôvodnom konaní nezaoberal. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. decembra 2015, sp. zn. Tpj 74/2015.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia je daný, keď je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Právnym posúdením skutku sa rozumie jeho hmotnoprávne posúdenie. Podstatou právneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, t.j. Trestného zákona na skutkový stav, ktorý zistil súd. Najvyšší súd môže rozhodnutie súdov nižších súdov zmeniť, ak zistí, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že išlo o iný trestný čin.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie porušenie ustanovení Trestného zákona alebo nesprávne použitie iných právnych predpisov (napr. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka).

K otázke nesprávnej právnej kvalifikácie konania obvineného zaujal už stanovisko odvolací súd na str. 13 rozhodnutia, sp. zn. 3 To 11/2015. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia druhostupňového súdu s poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu, sp. zn. Tpj 69/2014. Pre objasnenie veci dodáva, že predmetom útoku pri trestnej činnosti proti majetku je vec patriaca vlastníkovi, a ak je taký čin spáchaný na ujmu viacerých osôb, napr. formou pokračovania v trestnej činnosti, je naplnený znak spáchania činu závažnejším spôsobom konania na viacerých osobách podľa § 138 písm. j/ Tr. zák.

K neprimeranosti uloženého trestu, k uloženiu prísneho trestu Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 5/2011, z ktorého rezonuje jasný záver, namietanie v dovolacom konaní, že trest je neprimeraný, nezakladá žiadny dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 Tr. por. V tomto smere nie je možné brať v prospech obvineného ani jednotlivé články ústavy, na ktoré poukazuje obvinený, ani rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ani medzinárodné zmluvy, na ktoré odkazuje obvinený.

Dovolanie obvineného nebolo dôvodné, a preto ho Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.